

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

(à vol d'oiseau)

Ἡ τέως λιποψυχούσα Ἐκθέσις ἀνέκτησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἑκτακτον ζωηρότητα χάρις εἰς τὰς ὡραίας χειμερινὰς ἡμέρας, αἵτινες ἀνέλαμψαν μετὰ τόσον ἀπηνὴ χειμῶνα καὶ χάρις εἰς τὴν συμμετοχὴν τοῦ θιάσου τοῦ ἐκ Κερκλληθίας ἐρασιτεχνῶν, οἵτινες ἐμελψαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐντὸς τοῦ Ζαπκείου. Τὸ φιλόμουσον πλῆθος συνέρρευσεν ἀθρόον. Ἐν ἀκροασθῇ τὸ ἔντεχνον αὐτῶν ἄσμα, διότι τὸ νέον θέατρον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθησαν, ὡς λειτουργεῖ μένει ἀπρόσιτον εἰς τὸ μεγαλειότερον τῆς κοινωνίας ἡμῶν μέρος, εἰ καὶ ἐξαιρετικῶς χάριν τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν νέων, οἵτινες ἤλθον ἀπὸ τῆς πατρίδος τῶν διὰ τὰς δειξώσιν, ὅτι τὸ μουσικὸν αἶσθημα ὑπάρχει καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀκμαῖον πλεῖστοι ὅσοι ἦσαν οἱ συρρεύσαντες ἐκεῖ καὶ ἐπικροτήσαντες αὐτούς. Τὸ κυλικεῖον τῆς Ἐκθέσεως κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας καὶ ἡ κυκλοτερεῖς αὐλὴ μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἐπομένης ἐπληρώθη ὑπὸ ἐκλεκτοῦ κόσμου, ὅστις ζωηρῶς ἐπευφήμησε τοὺς δεξιούς ἐρασιτέχνας, καταβελχθεὶς ἀπὸ τὴν ἀμεμπτον ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων ὕμνων, ἀπὸ τὴν γλυκυτάτην ἰδίως βαρκαρόλιν τοῦ διακεκριμένου διδασκαλοῦ τῶν κ. Λαβράγκα, ἀπὸ τὸν ψαλμὸν τοῦ Δαυὶδ καὶ τὰ ἄλλα μελωδικώτατα ἄσματα τῶν. Ἡ κρίσις τῆς κοινωνίας ὑπῆρξεν εὖνους καὶ ὀρθῆς, ἀνταξία τῆς νοημοσύνης τῆς. Ὡς χορὸς κατηρτισμένος προωρισμένος ἐπιτηδὲς πρὸς ἐκτέλεσιν συμφωνιῶν καὶ ἐπαγγελμα ἔχων τοιοῦτο, ἤθελεν βεβαίως φανῇ πολὺ ὑπολειπόμενος τῆς τελειότητος· ἀλλ' ὡς θιάσος ἀποτελούμενος ἐξ ἀνθρώπων ἐργατικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐμφύτως πεπρωκισμένων διὰ μουσικῆς εὐφυίας καὶ ἐμπειρικῶς μᾶλλον ἢ διὰ μεθοδικῆς ἐκγυμνάσεως ἐκτελούντων τόσον καλῶς χορικὰ μέλη, εἶνε ἄξιος εἰλικρινῶν ἐπαίνων καὶ γενναίας ἐνθαρρύνσεως.

Περιέρχομαι τὸ τμήμα τῶν εἰκόνων καὶ παρατηρῶ μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν, ἔργα διακεκριμένων ζωγράφων, τοῦ Γκίτση, τοῦ Λύτρα, χαριέστατα τινα τοπεῖα τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Φωκᾶ, φέρουσι δελτίον δηλοῦν, ὅτι ἐπωλήθησαν ἤδη καὶ μάλιστα ἀντὶ τιμῆς οὐχὶ εὐκαταφρονήτου. Ἀλλὰ τὴν χαρὰν μου ἀναχαιτίζει μία σκέψις :

— Μήπως αὐτὴ ἡ πώλησις εἶνε... εἰκονικὴ ;

— Καὶ ἡ αἰχμαλωτὸς Ἑλληνὶς τοῦ Λύτρα ἐπωλήθη;

— Ὁχι ἀκόμη.

— Εὐχομαι ταχέως ν' ἀπολυτρωθῇ.

Πρὸ τοῦ ὠραιστάτου ἀγάλματος τοῦ Πάριδος τοῦ κ. Μπονάου.

Νεῖνις εὐειδὴς καὶ πολύφερνος σταματᾷ καὶ ἐξετάζει μετὰ προσοχῆς τὸν χαριέστατον νεανίαν βοσκὸν, ὅστις πύττηξε νὰ κρίνῃ περὶ τῆς καλλονῆς τῶν τριῶν θεαινῶν.

Λιμοκοντόρος καταδιώκων αὐτὴν πρὸ πολλοῦ σταματᾷ πλησίον τῆς καὶ ψιθυρίζει περιπαθῶς :

— Ἦθελε νὰ μὲ πάρῃς !

Τὰ ἄριστα χειρόκτια τοῦ ἐν Κερκύρᾳ καταστήματος

Κουτσουκοπούλου μοῦ ἐμπνέουσιν εὐχαρίστους σκέψεις ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἀρωματικοὶ σάπωνες τοῦ κ. Λεούση καὶ τοῦ κ. Καραγιαννοπούλου καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη σαπῶνων ἐγχωρίου κατασκευῆς. Εἶνε σημεῖον, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἀρχίζομεν νὰ φρονῶμεν, ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν καθαρὰς τὰς χεῖρας.

Καὶ ἐπειδὴ βλέπω εἰς τὸ στήθος ἑνὸς τῶν ὑπαλλήλων κρεμάμενον ἀκόμη ἐν εἰδῇ παρασήμου ἐν τῶν νομισματοσήμων, ἀτινα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκθέσεως ἔκαμεν ὁ φίλτατος καὶ δημοτικώτατος Μιχαλάκης Κατσιμποῦλης σταματῶ πάλιν διερχόμενος πρὸ τοῦ κουβουκλίου, ἐνθα ἐξέθηκε τὰ προϊόντα τοῦ πλουσίου ἐργαστηρίου τοῦ ἀληθοῦς τούτου Πατριάρχου τῆς πιλοποιίας ἐν Ἑλλάδι, ὅστις εἰσῆγαγεν ἐν γένει εἰς τὸ παρ' ἡμῖν ἐμπόριον τὴν Εὐρωπαϊκὴν φιλοκαλίαν καὶ θαυμάζω τὴν μοναδικὴν συλλογὴν τῶν κομποτάτων παιδικῶν πύλων καὶ τοὺς χαμηλοὺς ἀνδρικοὺς πύλους, τοὺς ὑπερτέρους παντὸς συναγωνισμοῦ.

Τὸ ἐργαστήριον τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν ἔχει ἐκθέσει πλοῦτον ἀληθῆ ἐκθεμάτων. Ὑφάσματα, κεντήματα, ἐργόχειρα, ἀσπρόρουχα, τάπητες χνοῶδεις κατ' ἀπομίμησιν τῶν ἀσιατικῶν, παράκεινται ἐν μακρᾷ σειρᾷ πρὸς κοινὴν θέαν, ὅστις δὲ θέλει νὰ ἴδῃ ἐμπρὸς ὅπως ὅποιος φιλεργοῦ ὑπομονῆς προϊόντα εἶνε ταῦτα, δύναται εἰς τὸ ἐν τῇ αὐλῇ παραπήγμα, ἐνθα γυναῖκες τινες κατασκευάζουσι τάπητας ἄλλαι ὑφαίνουσι περὶ τὸν ἱστὸν, μία νεῖνις μετ' εὐχερείας ἀληθῶς θαυμαστῆς πλέκει χρυσοῦφες τρίχαπτον. Ἀλλὰ περαιτέρω προχωρῶν εὐρίσκω καὶ ἄλλα ἀξιόλογα ἐκθέματα προερχόμενα ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν τοῦ εὐρισκομένου ἐν Πόρῳ. Καὶ τότε μία ἀνεξήγητος ἐρώτησις ἀνέρχεται ἐπὶ τὰ χεῖλη μου :

— Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐργαστήριον Ἀπόρων εἰς τὸν Πόρον.

Κατὰ τὴν ἐξοδον, ἐνῶ συνωθεῖται πυκνότατον τὸ πλῆθος· — Ἀπορῶ πῶς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν ἔλαβεν ἀκόμη τὰ μέτρα τῆς !

— Διατί ;

— Μὰ δὲν βλέπεις πόσον πλῆθος Χριστιανῶν ἔρχεται καθ' ἐκάστην διὰ νὰ περιεργάζεται τὰς Συναγωγὰς.

Ἡρώδης ὁ Ἀττιεύς

Ο ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

Θυμίσθηκα προχθὲς τὰ παιδικὰ του
σὰν πῆγαινε ἀκόμη σ' τὸ σχολεῖον,
κι' ἐμίλησε περὶ τῶν πηδαλίων...
τοῦ ἀεροστάτου.

Ἔτσι κανένας τὰ μικρὰ του χρόνια,
κι' ἂν μεγαλώσῃ καὶ Σαὶν-Ζουστ ἂν γίνῃ,
ἢ Νικολῆς ἢ Νικολάκης μείνῃ
θὰ θυμᾷ αἰώνια.

Ignotus.